

Sygn. akt IV KK 247/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 27 listopada 2013r.

sprawy **M. K.**

skazanego z art.177§2 k.k. i art. 178§1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 28 lutego 2013 r., zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w J. z dnia 26 września 2012 r. postanowił:

- 1. oddalić kasację, uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący tylko pozornie podnosi w niej zarzut związany z naruszeniem prawa procesowego, którego miałby dopuścić się Sąd Odwoławczy, gdy w istocie skierowana jest ona przeciwko ustaleniom faktycznym dokonany przez Sąd I instancji. Kasacja została zatem wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k., który zezwala na wnoszenie tego nadzwyczajnego środka odwoławczego jedynie od wyroków sądów odwoławczych oraz art. 523§1 k.p.k. i który nie dopuszcza skarżenia w tym postępowaniu ustaleń faktycznych.

Odnosnie pierwszych czterech zarzutów postawionych w kasacji, stwierdzić jedynie wypada, że Sąd Odwoławczy nie mógł dopuścić się wskazanych w nich

naruszeń ponieważ to nie ten Sąd dopuszczał wskazywane przez obronę dowody z opinii biegłych. Brak jest natomiast w kasacji zarzutów, które wskazywałyby na naruszenie art. 433§2 k.p.k., czy też 457§3 k.p.k. Przypomnieć też wypada, że w postępowaniu kasacyjnym, poza stwierdzeniem zachodzenia jednej z bezwzględnych przyczyn odwoławczych – art. 439 k.p.k., Sąd Najwyższy nie ma możliwości orzekania poza granicami zaskarżenia i podniesionych zarzutów kasacyjnych – art. 536 k.p.k.

Stąd zarzuty te należy ocenić jako oczywiście bezzasadne.

Tak samo ocenić trzeba ostatni ze wskazanych w skardze zarzutów. Sąd Odwoławczy nie mógł bowiem naruszyć art. 440 k.p.k. w sytuacji, gdy wskazywane obecnie w kasacji zastrzeżenie do opinii sporządzonej przez biegłego A. M. były przedmiotem zarzutów apelacyjnych (art. 433§2 k.p.k.).

W tej sytuacji brak jest podstaw do uwzględnienia podniesionych przez skarżącego zarzutów.

Powyższe skutkowało uznaniem skargi kasacyjnej za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.